

HLAVNÍ RYSY TAKTIKY AMERICKÉ ARMÁDY V KOREJI

(Volný překlad z čínského pramene)

Operace na korejské frontě vzhledem k horskému terénu měly ráz bojů za zvláštních podmínek. Na sklonku podzimu r. 1951, po rozdrčení podzimní nepřátelské ofensivy, začalo období posílení války. Po dobu delší než jeden rok se fronta ustálila na 38. rovnoběžce. Poněvadž obranné období trvalo delší dobu, zakončily obě strany, využívající horského terénu, vybudování systému připravené obrany. Jak obranné, tak i útočné operace obou stran se opíraly a byly vedeny z opevněných postavení.

A. Hlavní rysy taktiky útoku americké armády v současné době

1. Před útokem provádí americká armáda pečlivou přípravu. Organisuje-li taktický útok nebo útočnou operaci ve velkém měřítku, provádí americká armáda po řadu dní, někdy po dva až tři měsíce před zahájením operace tato přípravná opatření: vysílá do našeho týlu vyvědače, shazuje je jako výsadky z letounů, soustřeďuje na svých obranných postaveních dostatečné množství palebných prostředků, munice a proviantu, staví silnice k našim postavením, zřizuje telefonní spojení a provádí průzkum jednotkami v síle družstva nebo čety. Potom provádějí zesílené pěší jednotky v součinnosti s tanky průzkum bojem na stanoveném úseku fronty, aby zjistily uskupení našich sil a systém paleb. V období příprav k útoku provádějí pěší jednotky v hloubce svých postavení několikrát bojová cvičení. Velitelé v letounech a v tancích se přibližují k našim postavením a provádějí rekognoskaci.

Dělostřeleckou palbou a letectvem blokuji komunikace vedoucí k našim postavením; průzkumné letouny ve skupinách tři až pěti provádějí denně lety nad našimi postaveními. Uvedená opatření svědčí o přípravě americké armády k útoku.

2. Několik dní před útokem provádí americká armáda silný úder palbou dělostřelectva a letectvem na celé frontě, aby oklamala naši armádu a utajila hlavní směr útoku; při tom postřeluje granáty se zpožděným účinkem naše opevnění a palebná ohniska, aby je zničila. Aby americké letectvo zmařilo naše přípravná obranná opatření, bombarduje a postřeluje v noci komunikace v hloubce našich postavení. Zabraňovací palba na komunikační uzly a soutěsky trvá často celou noc. Někdy nastává před útokem na celé frontě klid, který má za účel oklamat naše vojska, jindy začíná útok ihned po přípravě.

3. Za útoku soustřeďuje americká armáda síly na rozhodujících směrech a vytváří na nich převahu letectva, dělostřelectva a tanků; provádí palebnou přípravu a též organisuje dýmové clony, aby zastírela postup pěchoty.

Palebná příprava trvá dosti dlouho, dvě až tři hodiny, palba je vedena nepřetržitě. Za postupu k přednímu okraji střílejí tanky na palebná ohniska přímou palbou za krátkých zastávek. Pod ochranou palby tanků, minometů, bezzákluzových děl a kulometů zahajuje pěchota postupně za sebou jdoucí zteč. Současně se soustředěná palba přenáší do hloubky našich postavení a na křídla, aby je blokovala a znemožnila podporu

napadeného úseku našim druhým sledem. Zároveň s tím se Američané pokoušejí izolovat obranné síly našich postavení a podnikají prudký útok, aby se zmocnili našich postavení.

4. Volba doby nepřátelského útoku. Soustředění sil se obvykle uskutečňuje v noci, avšak útok začíná za svítání, aby byl boj s našimi silami veden ve dne a aby bylo využito převahy vlastní palby dělostřelectva, letectva a tanků, a také proto, že je třeba dosáhnout ukončení boje do setmění, aby se vojska mohla během noci opevnit na nových postaveních a tak zabezpečit jejich obranu. Opevnění na dobytém terénu se zřizují z materiálu již dříve připraveného, ze speciálních železných štítů, dále z pytlů s pískem a z jiného materiálu.

5. Síly zasazované do útoku. Nepřítel soustřeďuje k útoku převahu sil. Někdy měly jeho síly v útoku až šestinasobnou převahu nad našimi silami. Nepřítel soustřeďuje obvykle k útoku celé vyšší jednotky. Jestliže se útok nezdařil, okamžitě vypouští dýmovou clonu, aby umožnil vlastním jednotkám ustoupit do východiště útoku a organizovat znovu útok. Podařilo-li se Američanům dobýt našich postavení, ihned je opevňují, zaminovávají, zřizují drátěné zátarasy a také určují značné síly k jejich obraně. Aby nepřítel mohl čelit protiútokům našich sil, mají obvykle jeho jednotky bránící tato postavení pětinasobnou početní převahu. Nepřítel rozmisťuje své síly takto: menší část sil zaujímá postavení na hřebenu a hlavní síly se rozmisťují na zadnějších přivrácených svazích. Když naše jednotky přejdou po mohutné odvetné palbě k útoku, přecházejí hlavní síly nepřítele do protiútku.

Síly útočícího nepřítele se zpravidla skládají z několika útočných sledů (nebo oddílů) — úderného, ženijního, dopravního, obranného a jiných, které mají samostatné úkoly, ale které vedou útok v těsné součinnosti.

Úkolem úderného oddílu posíleného samočinnými zbraněmi, je provádět útoky a zteče a dobývat postavení. Úkolem ženijního oddílu je zabezpečit ženijními prostředky vybudování a opevnění dobytých postavení ihned, jakmile je úderné oddíly obsadí. Tento oddíl buduje také během boje systém opevnění. Úkolem dopravního oddílu je zásobovat útočící jednotky municí a proviantem. Úkolem obranného oddílu je bránit lehkými a těžkými kulomety a samočinnými zbraněmi dobytá postavení.

Úderný oddíl se skládá z několika úderných skupin. Jakmile první úderná skupina přešla na zteč, zaujme druhá úderná skupina východiště první úderné skupiny; jestliže se zteč první úderné skupiny nezdařila a skupina ustoupila do východiště, přechází na zteč druhá úderná skupina a třetí úderná skupina zaujímá postavení druhé úderné skupiny. Úderné skupiny bojují v těsné součinnosti; doba mezi jednotlivými postupnými ztečemi je velmi krátká.

6. Útok se provádí současně na několika směrech. Útočí-li americká armáda na jeden z úseků naší obrany, útočí současně v několika směrech jen částí svých sil. Hlavními silami se Američané zpravidla pokouší obejít naše postavení a dostat se do týlu. Bojová sestava americké armády je zpravidla učenena ve tvaru trojúhelníka úhlem vpřed, to znamená, že menší část je v prvním a větší část v druhém sledu. Síla útoku postupně narůstá. Útok a zteče se provádějí postupně za sebou. Jejich účelem je rozvrátit a vyčerpat naše síly a pak přejít do všeobecného útoku. Během dne provádějí více než

deset postupných útoků. První útok se zpravidla provádí malými silami, které se postupně zvětšují, při čemž dopoledne útočí méně početné jednotky, odpoledne jednotky větší. Síla a počet jednotek se postupně zvětšuje. Tímto způsobem se opakují útoky každý den. Když se ani poslední útok na sklonku dne nezdaří, jednotky se stahují do východiště. V noci se tanky soustřeďují na předním okraji, aby zesílily obranu; světlomety a osvětlovací balony po celou noc osvětlují naše postavení; nepřátelské letectvo a dělostřelectvo znepokojuje neustále svými palbami obránce a zabraňuje tak naší armádě budovat a obnovovat opevnění. Kromě toho se nepřítel připravuje na druhý den, aby mohl pokračovat v útoku.

7. Je třeba zdůraznit, že jakmile nepřítel vyrazí, je jeho palba při útoku velmi silná; nepřítel vytváří početní převahu v živé síle a zhušťuje bojovou sestavu, ale při rovných nebo při menších silách americké jednotky špatně bojují. Americké armádě v boji zblízka chybí rozhodnost a odvaha. Druhý sled se zasazuje do boje příliš brzy, a proto se na začátku projevuje velká prudkost útoku, která však později ochabuje.

8. Některé způsoby ničení našich podzemních objektů americkou armádou.

Vzhledem k tomu, že čínští lidoví dobrovolníci vytvořili systém obranných postavení, jejichž základem jsou podzemní objekty spojené s polními opevněními, vypracovala americká armáda četné způsoby jejich boření, a to:

- za podpory palby z hloubky postavení organisují americké jednotky střelbu z chemických minometů, lehkých (rotních) minometů a těžkých kulometů k blokování a ničení vchodů do našich podzemních objektů,
- používají plamenometů, benzinu a jiných snadno zápalných látek k vytvoření ohňů přímo u vchodů do podzemních objektů,
- používají i bojových chemických látek k zamoření podzemních objektů,
- shora a se stran svahů se snaží uzavřít vchody do podzemních objektů pytlí s pískem nebo kamením nebo zatarasit vchod ostnatým drátem a rohatkami,
- shora často hloubí trhací štoly k zničení podzemních úkrytů,
- budují spojovací zákopy zakončené palebnými postaveními proti vchodům do podzemních úkrytů, aby mohli blokovat vchody přímou střelbou z děl.

9. Během boje a operace doplňuje stále nepřítel své jednotky na plné počty, aby zabezpečil další útok. Tuto metodu doplňování a výcviku jednotek uskutečňuje zvláštní organizace, která byla vytvořena ještě v míru. Pro výcvik nováčků se určují z bojových jednotek starší vojáci za velitele družstev a u každého družstva jsou dva nebo tři starší vojáci jako instruktoři. Výcvik trvá zpravidla tři měsíce a má za účel připravit jednotky pro boj. Tímto způsobem nepřítel doplňuje početní stavy a zabezpečuje bojeschopnost svých jednotek.

B. Hlavní rysy obranné taktiky pěší divise americké armády

Mezi východním a západním pobřežím Koreje soustředil nepřítel 16 divisí a rozmístil je podél 38. rovnoběžky. Divise americké armády vedou obranu na široké frontě. Na příklad první pěší divise americké

armády brání nejširší úsek fronty v délce 28,8 km, naproti tomu 6. divise lisynmanovské armády brání velmi úzký úsek fronty v délce 9 km. Po celé frontě brání americké a lisynmanovské divise průměrné úseky po 13,7 km, pluk průměrně 6,6 km, prapor 3 km, rota 1500 m. Nepřítel se opírá o horský terén a organizuje svoji obranu systémem opěrných bodů. Podkladem tohoto systému jsou podzemní a polopodzemní štolové objekty, podzemní opevnění a úkryty, které jsou spojeny zákopy a spojovacími zákopy s vybudovanými okopy. Touto methodou organizuje nepřítel obranu také v hloubce. Obranné rajony praporů jsou hlavními články, z nichž se tvoří hlavní pásmo obrany divise. Za hlavním pásmem obrany v hloubce od 10 do 30 km se organizují až tři obranná postavení označovaná krycími jmény. Na hlavních směrech se zřizují železobetonové pevnůstky, pozorovatelný a velitelská stanoviště všech stupňů, stabilní spojovací zařízení a komunikace. Celý tento systém je druhým pásmem obrany nepřítele a současně strategickou obrannou čarou, o níž se nepřítel hlavně opírá za útoku a při ústupu.

Hlavní rysy obranného systému divise prvního sledu americké armády jsou tyto:

1. Nepřítel buduje obranu opěrnými body. Jednotlivé opěrné body se mohou samostatně bránit a vzájemně podporovat.

Velká pozornost se věnuje zabezpečení obrany styků. Obranné pásmo divise se skládá ze dvou linií: v první linii jsou dva pluky, jejichž obranné postavení je hlavní. Prapor (rota nebo zesílená rota) opírající se o dominující výšinu, tvoří praporní uzel obrany (opěrný bod roty). Čelní rota (zesílená četa), četa (zesílené družstvo) se určuje jako bojové zajištění a obsazuje výhodný terén v úseku praporu (rotu) a organizuje kruhovou obranu. Jednotky bojového zajištění si poskytují vzájemnou podporu. Nepřítel staví svoje bojové zajištění proti našim opevněním.

Hlavní postavení rot a praporů americké armády jsou pod ochranou několikapatrového obranného palebného systému a opěrných bodů. Tvoří úplný a do hloubky organicky spojený obranný systém. Každý jeho opěrný bod je důležitým článkem obranného systému nepřítele; takového bodu lze dobýt, jen když ztratil značný počet živé síly při několikerém přecházení z rukou nepřítele do rukou našich. Postavení divisních záloh je záložním postavením divise s rajonem palebných postavení dělostřelectva. Dělostřelecká postavení jsou zpravidla rozmístěna v otevřených polních opevněních. Postavení divisních záloh není vybudováno tak důkladně jako hlavní, je v něm méně minových, drátěných a jiných zátarasů a velmi mnoho pomocných zařízení.

2. Bojová sestava divise se skládá ze dvou sledů. Hlavní síly jsou rozmístěny v hlavním obranném postavení divise. Zpravidla se všechny útvary divise člení do sledů. K boji se používá dvou třetin sil, to znamená, že divise zasadí do prvního sledu dva pluky, pluk dva prapory; ostatní síly zůstávají v záloze velitelství, které jich použije podle situace.

Divise má v záloze jeden pluk nebo dva prapory. Útočí-li naše armáda na jeden nebo na několik nepřátelských opěrných bodů, klade nepřítel houževnatý odpor opírající se o podzemní opevnění a úkryty. V téže době organizuje nepřítel pod ochranou letectva, dělostřelectva a tanků soustavné protiútoky; ze začátku malými silami, pak se síly

postupně zvětšují. Během boje nepřítel své jednotky stále doplňuje, a proto jsou bránící se jednotky dlouho schopné boje a silné.

3. Když byla vybudována hlavní obranná zařízení a obrana se ustálila, přistoupila americká armáda k upevnění palebných postavení a dělostřeleckých pohotovostních úkrytů. Na předním okraji se umísťují 155mm houfnice a 203,2mm kanony a také se zesiluje strategické dělostřelectvo (dělostřelectvo daleké činnosti). Na příklad v pásmu 1. pěší divise americké armády bylo vybudováno 33 dělostřeleckých postavení pro houfnice ráže větší než 105 mm. V sestavě americké divise se počet houfnic ráže 105 mm téměř zdvojnásobil a počet 155mm houfnic se zvýšil šestkrát. Organizace systému paleb se provádí velmi pečlivě. Jsou vypracovány plány zabezpečení palbou za jakékoli situace a také jsou přesně určeny hlavní cíle. Výsledky palby jsou dosti přesné. Podpora palbou se poskytuje včas. Přenos palby je rychlý. Nepřítel soustřeďuje rychle vlastní palbu na hlavní směr. Při útoku naší armády soustřeďuje nepřítel palbu na místo útoku za 15 až 30 minut.

Palebný systém divise se zpravidla dělí na tři linie. První linii tvoří zbraně pluku: 60mm minomety, 57mm až 75mm bezzákluzová děla, 81mm minomety, 106mm minomety, 30 až 50 lehkých nebo těžkých kulometů, samočinné a poloautomatické pušky a karabiny.

Tyto zbraně tvoří palebné pásmo před předním okrajem nepřátelského postavení. Tanků se v první linii zpravidla používá jako pohyblivých palebných ohnisek. Plukovní dělostřelecké skupiny bývají vzdáleny od předního okraje 500 až 1500 m.

V druhé linii palebného systému divise je divisi dělostřelectvo, které se skládá převážně ze 105mm kanonů. K dosažení nejúčinnější podpory pěchoty a tanků v celém pásmu divise jsou tato dělostřelecká postavení vzdálena od předního okraje 2000 až 2500 m. Těžká děla divise a armády ráže 155 mm a 203,2 mm jsou v třetí linii palebného systému a mají za úkol blokovat důležité křižovatky cest, přepravy a naše dominující výšiny v hloubce obrany. Vedou také palby k umlčení našeho dělostřelectva a do hloubky naší obrany. Palebná postavení tohoto dělostřelectva jsou vzdálena od předního okraje 3000 až 3500 m. Zvláště pečlivě je organizován systém paleb na stycích. Kromě zesílení styků obrannými objekty zajišťují se styky palbou sousedních divisí, které si poskytují vzájemnou podporu.

4. Většina obranných postavení nepřítele a polopodzemních objektů a úkrytů byla vybudována dobře. Obranná postavení však se neustále zesilují. Objevily se dobře vybudované podzemní galeriové objekty. Při našem útoku může se nepřítel ukrýt před silnou palbou a může klást silný odpor i do té doby, než ho bude s to plně podporovat jeho vlastní dělostřelectvo a než budou přisunuty posily. Nepřítel zpravidla buduje dvě opevněné linie: jednu na přivrácených svazích a druhou na hřebenu nebo na odvrácených svazích. Jakmile naše dělostřelectvo zahájí palbu, hlavní síly nepřítele se stáhnou do postavení na odvrácených svazích.

Když naše dělostřelectvo přeneše palbu k podpoře jednotek, které přecházejí do útoku, nepřítel ihned zaujímá postavení na hřebenu, aby mohl klást odpor.

5. Nepřítel věnuje velkou pozornost zátarasům. Před každým postavením na úpatí hory staví nepřítel drátěné třístěnné nebo čtyřstěnné zátarasy. Ostnatý drát se natahuje na kolíky po jedné nebo po obou

stranách do tvaru drátěného válce nebo do kolmých nebo vodorovných sítí a p. Na hlavních směrech a v mezerách mezi opěrnými body se zřizují sedmiřadové až desetiřadové drátěné ploty. Před zátarasy z ostnatého drátu se kladou minová pole. Miny bývají protitankové, protipěchotní, osvětlovací a napalmové. V noci umisťuje nepřítel ve svých postaveních světlomety a osvětlovací prostředky. Terén se osvětluje pomocí světelných raket z letounů a pozemních prostředků.

6. Hlídkováním malými skupinami nepřítel bděle chrání přístupy ke svým postavením. Pod ochranou palby provádí z léček náhlé přepady a protiútoky. Nepřítel také vysílá na náš přední okraj skupiny pro odposlouchávání telefonních hovorů pomocí naslouchacích přístrojů.

7. Je-li na frontě intenzivní bojová činnost, zesiluje nepřítel taktickou podporu postavení v první linii letectvem.

Nepřítel podporuje boj divise letectvem a bombardováním zdržuje naše útočící jednotky; zvláště maří přesuny a přípravu dalších sledů k útoku. Bombarduje také komunikace, velitelská stanoviště a týlová zařízení v hloubce. V noci bombardují noční letouny těžkými pumami naše postavení a dopravní spoje k první linii.

Poznámka redakce:

Čtenáře žádáme o shovívavost při posuzování srozumitelnosti překladu. Je třeba uvážit, že překlad nebyl pořizován z originálu a že redakce nemá možnost porovnat méně jasná místa textu s originálem.

Otisknutím tohoto překladu vyhovuje redakce požadavkům mnohých čtenářů Vojenské mysli, aby byly do časopisu dále zařazovány stati o zkušenostech z války v Koreji.

I když čínský autor této stati, napsané v dubnu 1953 říká, že stať je prvním shrnutím hlavních rysů taktiky americké armády na základě bojových zkušeností z války v Koreji a že proto není úplná, pokládá ji redakce za cenný přínos k studiu současných způsobů boje americké armády.

Jako doplněk k tomuto článku připojuje redakce Vojenské mysli dvě obrazové přílohy názorně naznačující ráz terénu, v kterém probíhaly obranné boje v Koreji a schema systému americké obrany. Obrázky byly otištěny v americkém obrázkovém časopise „Life“.

Redakce Vojenskéjisti byla některými čtenáři požádána, aby otiskla fotografie nebo obrázek ukazující systém americké obrany v Koreji.

Prostředím nelze říst a otiskovat dokumentární fotografie. Aby bylo přání čtenářů alespoň zčásti vyhověno, zařazuje rukce do tohoto čísla reprodukce dvou náčrtů organizace americké obrany v Koreji, které byly čteny v americkém obrázkovém časopise.

První obraz ukazuje obranu amerického pěšího pluku v Koreji, bránícího se na úseku asi 2,4 km širokém.

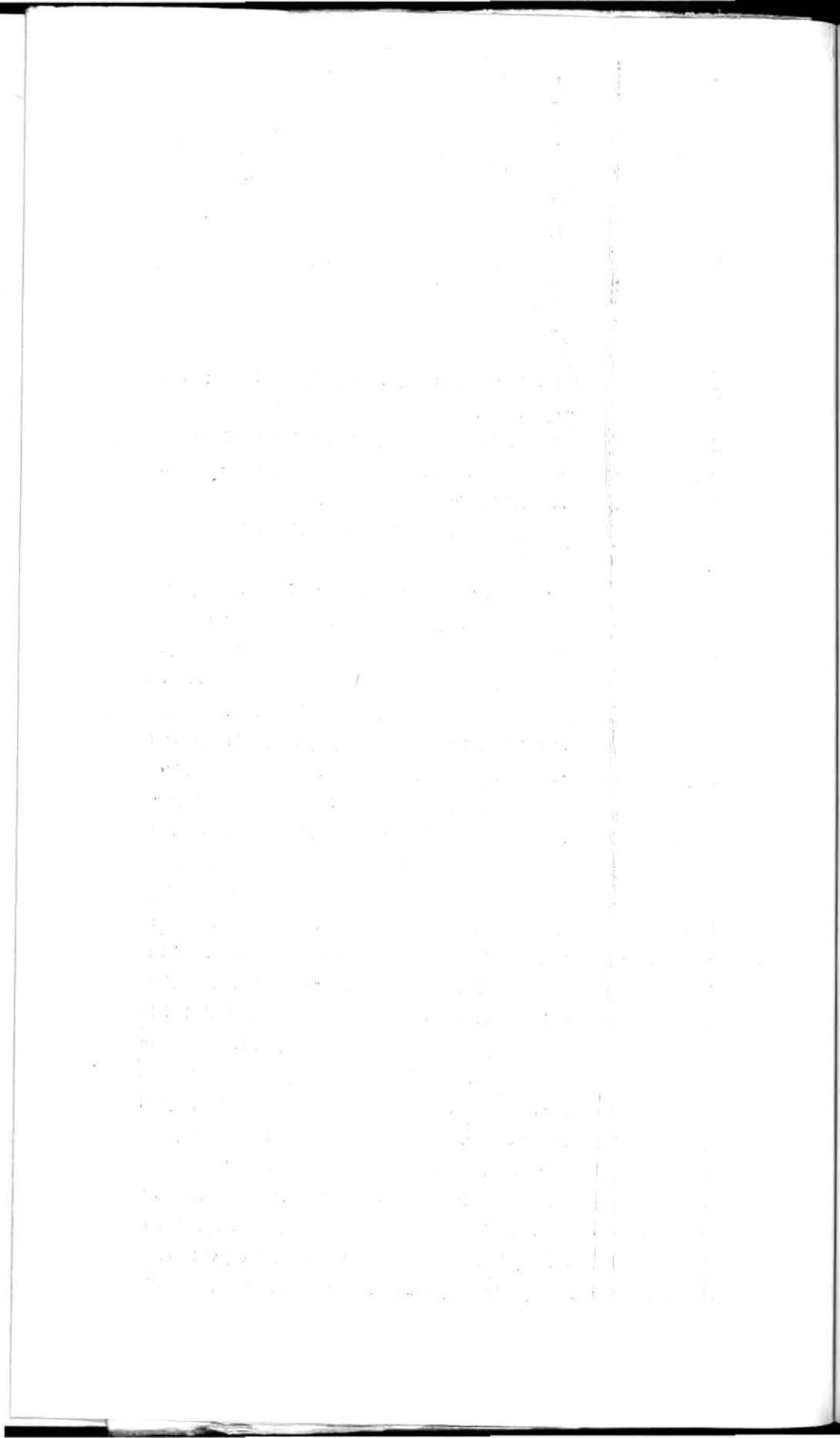
Přední okraj hlavního obranného pásma probíhá po hřebtu v popředí (v náčrtu je vyznačen silnou přerušovanou čarou) před ním na přivrácených svazích jsou bojová postavení přímého zajištění. Obranné rajony prapů prvního sledu jsou vybudovány ke kruhové obraně a jsou vyztuženy tanky, které podporují boj čmou palbou. Palebná postavení praporečích a částí plukovních minometů jsou umístěna za hřbetem iže předního okraje, aby bylo využito jejich dořtefu.

Část plukovních minometů a dělostřelectvo přímé podpory má palebná postavení v hloubce obrany, aby mohlo ve palby i dovnitř postavení. Tanková rota prvního praporu, která je v záloze velitele pluku, je umístěna centrálně, aby mohla zasáhnout do ohrožených směrů. Praporeční obvažník je umístěno u hlavní příčkové silnice v blízkosti velitelství praporu. V blízkosti této silnice je v hloubce obrany také umístěn ředsumný zásobovací sklád a za ním v údolí velitelské stanoviské pluku a divise.

Na druhém náčrtu je znázorněno obranné písmo sboru o sřech divizích s šířkou fronty asi 29 km při pohledu z hloubky obrany. Sbor má všechny tři divise v prvním sledu. Tyto divise mají v prvním sledu po dvou plucích. Krajin divise mají čtři pluk v záloze a křídly sboru, čtři pluk střední divise tvoří zálohu sboru a j. umístěn centrálně blízko komunikačního uzlu, aby mohl zasáhnout do písma všech tří divisí. Pluky prvního sledu brání přední okraj, který je umístěn na vrcholech hřbetů, dvěma prapory v prvním sledu, kdežto čtři prapor je v druhém sledu a přetíná komunikace vedoucí od praporů prvního sledu se hřbetu do údolí. Za svahy jsou umístěna palebná postavení divizioní dělostřelectva a v hloubce poblíž komunikací velitelské stanoviské divisí s přistávacími plochami pro divizioní spojovací letouny. V hloubce obrany, přibližně na výši sborové zálohy, jsou palebná postavení sborového dělostřelectva. V údolí řeky, kde se sbíhají komunikace od všech divisí, je pak umístěno VS sboru a blízko komunikací jsou rozmístěny: přistávací plocha pro spojovací a dělostřelectké letouny sboru, zbrojní dílny, muniční sklád, polní chirurgická nemocnice s přistávací plochou pro vrtulníky používané k odsunu raněných. Ženíjní sklád a automobilní park jsou umístěny v blízkosti zásobovacího nádraží. Dále je pak sklád pohonných hmot a proviantu a shromážděné zajištění.

Obr. 1. Panoramatický náčrt znázorňující obranu pěšího pluku americké armády v horském terénu v Koreji

Obr. 2. Panoramatický náčrt obranného úseku jednoho amerického armádního sboru v obraně v horské části korejské fronty

